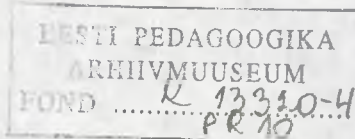

Helsingis 10.dets.1961.

Hyvä Herman Rajamaa,

Saatsin Sulle vist paari nädala eest kirja, mil-
les teatasin, et kahjuks tuleb Sul piirõuda ainult ühe loen-
guga väga piiratud aja tõttu. Kuna Sina pole midagi teata-
nud, ^{oletan} et ettepanek oli Sulle vastuvõetav. Vahepeal esitas
Huuskonen juba küsimuse, kas ei oleks parem loobuda seekord
Sinu loengust ehk korraldada seda kitsas ringkonnas. Kuid
nii siiski ei tehtud. Kuid mõned tingimused on ikkagi. Sina
esined loengul hariliku luennoitsijana, mitte eesti pagu-
laskooli esindaja. ^{me} Kahjuks pole võimalust ka mingeid bros-
hüüre väljapanna nagu tookord kui Kirikmäe oli. Sellest
tekkis juba siis pahandust ja praegu, kui elama nagu
ruutitynnyri peal, ei taha tahtmisi midagi tekitada, mis
aiheuttaisi plahvatust. Oleks ka parem, kui Sina Teie oma
lehtedes seekord loobuksid mainimast oma loengumatkast.
Seiline on seisukord praegu. Teie sääl ei saa kõigest aru,
kuigi olete raskemat läbi elanud. Kuid suusõnal annan läh-
hemaid seletusi.

Parimate tervitustega, ^{Tere tulemast}
H. M. -H